

[Handelsministeren.]

tion maaske være foretaget tidligere; men den kunde ikke være foretaget under den nuværende Ledelse paa noget Tidspunkt i Slutningen af 1932, da Selskabets Forhold virkelig begyndte at blive gjort til Genstand for en mere indgaaende Prøvelse.

Hvad er for Resten Meningen med dette: Dersom Handelsministeren havde haft mere Kendskab til det? Var det Meningen, at Staten skulde overtage Burmeister & Wain? Ja, for min Del kunde der ikke være noget i Vejen for at medvirke dertil; men jeg gaar ud fra, at Venstre ikke vilde medvirke til, at Staten overtog Burmeister & Wain; og de Konservative heller ikke, og følgelig kunde der heller ikke være nogen fornuftig Mening i at give sig til at rejse dette Spørgsmaal og føre det frem til en Diskussion her i Tinget, for et saadant Lovforslag kunde jo ikke vedtages her i Rigsdagen.

Men vilde Burmeister & Wain's egen Ledelse paa noget tidligere Tidspunkt end den 4. November erkende nogen Krise i den Forstand, at Selskabet var saaledes stillet, at den maatte gaa til Staten? Jeg kender ikke noget til det. Det var først den 4. November, at der forelaa et Andragende fra Burmeister & Wain's Ledelse om, at Staten skulde træde hjælpende til. (*Madsen-Mygdal*: Har der ikke været mundtlige Forhandlinger forinden?). Jo, det er rigtigt. Direktør Overgaard har nogle Gange, 2—3 Gange maaske, i Sommerens Løb, i Handelsministeriet, naar han var i andet Ærinde, sagt, at de havde nu sat nye Produktioner i Gang, de var begyndt at lave Dele af Plove og at lave støbte Rør, og de tænkte paa ogsaa at udvide deres Produktion til Automobilede; det kostede jo Penge at sætte nye Produktioner i Gang, og i den Anledning vilde han spørge, om der ikke i Handelsministeriet var en Mulighed for at faa Laan.

Nu er dette med at faa Laan i Handelsministeriet jo ikke saaledes, at man kan komme den ene Dag og bede om Millioner og faa dem udleveret den næste; og fornuftigvis kan man heller ikke faa dem udleveret uden Prøvelse. Men dertil kommer, at der slet ikke kunde være Tale om at laane 3 Mill. Kr. ud til Burmeister & Wain, eftersom der i den Lov, hvorefter jeg kan disponere med Hensyn til at give Laan, kun er stillet 2 Mill. Kr. til Raadighed, og saa

kan jeg fornuftigvis ikke udlaane 3, og heller ikke 2, eftersom en meget væsentlig Del af de 2 Mill. Kr., hvilket Hr. Overgaard maatte vide, allerede var udlaant.

Det, der kunde være Tale om, var, at Staten, det vil i dette Tilfælde sige Handelsministeriet, kunde kautionere for et Beløb af indtil 3 Mill. Kr., naar ny Produktion kunde sættes i Gang. Men fordi der blev spurgt, om der var Mulighed for at komme i Betragtning i Henhold til denne Lov, kunde jeg selvfølgelig ikke uden videre sige ja. Der maatte dog først foretages en Undersøgelse, og denne Undersøgelse kunde fornuftigvis ikke foretages, før Andragendet om at faa Laan formelt laa i Handelsministeriet, og der forelaa ikke noget Andragende før den 4. November. Men dertil kommer jo, hvad Udvalgets Betænkning til fulde godtgør, at der ikke er anvendt 3 Mill. Kr. i Burmeister & Wain til Igang sættelse af ny Produktion, som skulde berettige, at jeg kunde kautionere for de 3 Mill. Kr.

Nej, mine Herrer, hvis jeg havde laant Burmeister & Wain de 3 Mill. Kr. eller kautioneret for dem, vilde jeg i Dag have været anklaget voldsomt for at have udlaant dem fra deres Side, der nu anklager mig for ikke at have udlaant Pengene. Saa vilde man have sagt: Det er en ilde Maade at handle med Statens Penge paa!

Saa siger man, at jeg burde have vidst nogen Besked med Burmeister & Wain's Forhold — det var navnlig det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der kom ind paa det. Jeg ved ikke, hvorledes jeg egentlig skulde være kommet til Klarhed paa anden Maade, end jeg var, over Burmeister & Wain's Forhold. Jeg har ingen Bemyndigelse til at sætte mig til at gennemgaa Burmeister & Wain's Forhold udover den Bemyndigelse, jeg havde til, naar der var Tale om Eksportkredit, at skønne over, hvorvidt denne Eksportkredit kunde gives paa det Grundlag, som Eksportkredit i det hele taget blev givet paa. Der var givet mange Eksportkreditter til Burmeister & Wain før min Tid. Det forholder sig jo saaledes med disse Eksportkreditter, at de gives mod Pantesikkerhed, i Tilfældet Burmeister & Wain i Varepartier eller i færdige Varer, i Skibe. Burmeister & Wain har leveret en hel Mængde Skibe f. Eks. til Norge, og det er paa disse Skibes Levering, Staten har givet Eksportkredit.